

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/124/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010370
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515010370.2

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - prísediacich O. Q. F. W. W. N., v trestnej veci obžalovaného V. Š., I.. XX.XX.XXXX O. G., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 4. decembra 2015 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: V. Š. N. L. R. S. Č. N. F., I.. XX.XX.XXXX O. G.,
G. Z. I. W. I. O., G.. Č.. O. O. O. O. Ú. I. O. G. T. M. F. Ú. O. I. O. O. R.,
je vinný, že

od presne nezisteného času roku 2014 do 14.50 hod. dňa 11.06.2015 si od doposiaľ nestotožnenej osoby kupoval pervitín a tento následne predával v I. W. I. O. a iných miestach F. E., O. N., G. L., M. G., W. E., pričom dňa 11.06.2015 v čase okolo 12.00 hod. po telefonickej dohode s O. N. sa stretli v I. W. I. O. I. U.. G., kde O. N. predal papierovú skladačku s pervitínom, za ktorú mu zaplatil 8,- Eur, následne O. N. po 40 minútach opätovne kontaktoval V. Š. sms správou, aby mu zabezpečil ďalší pervitín v hodnote 14,- Eur, na čo sa mu telefonicky ozval V. Š., s tým, že mu pervitín doručí do 30 minút, pričom sa opäť stretli v I. W. I. O. I. U.. G. pri útulku pre bezdomovcov, kde O. N. odovzdal papierovú skladačku s pervitínom, za ktorú mu zaplatil 14,- Eur, pričom v čase o 14.50 hod. bol v I. W. I. O. I. U.. G. pri predajni Citroen zadržaný príslušníkmi polície a pri prehliadke motorového vozidla zn. Fiat Punto, EČV: I. XXXCJ, ktorého je vlastníkom, bolo v odkladacom priestore ľavých predných dverí vodiča zaistené plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 7 x 4 cm, ktoré obsahovalo 357 mg metamfetamínu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 80,2 percent, čo predstavuje najmenej 7 obvykle jednorazových dávok, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. v znení zákona č. 13/2004 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, hoci Rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 1T/128/2011 zo dňa 08.12.2011 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/12/2012 zo dňa 26.03.2012, právoplatným dňa 26.03.2012, bol odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

t e d a

- neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a uvedený čin spáchal, hoci už bol za taký čin odsúdený a závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 /deväť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný z a r a d' u j e pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona bude obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť v súdom určených lehotách u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vedie trestné konanie proti obžalovanému na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 197/15/3304 - 69 zo dňa 02.11.2015, doručená dňa 02.11.2015, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Vo veci súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 01.12.2015 a 04.12.2015, na ktorom vyhlásil predmetný rozsudok.

Po otvorení hlavného pojednávania predseda senátu zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku obžalovaný vyhlásil, že je vinný. Následne súd prečítal obžalovanému otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky odpovedal obžalovaný zhodne áno. Následne samosudca zistil stanovisko prokurátora a poškodených. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného a jeho vyhlásenie nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, súd prijal jeho vyhlásenie o vine a dokazovanie o skutku v rozsahu v akom sa priznal nevykonan a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochranného opatrenia. Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine (pravdivosti vyhlásenia korešpondujú aj ostatné usvedčujúce dôkazy z prípravného konania, najmä výpovede jednotlivých svedkov, znalecké posudky z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistickej toxikológie, zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov zo dňa 11.06.2011 záznamy z telekominukačnej prevádzky podľa § 115 Trestného poriadku) uznal obžalovaného za vinného po skutkovej ako aj právnej stránke v zmysle podanej obžaloby. Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, pretože úmyselne bez príslušného povolenia neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a uvedený čin spáchal, hoci už bol za taký čin odsúdený a závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Kvalifikačný znak - bol za taký čin odsúdený uvedený v § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona je v prípade obžalovaného je preukázaný Rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 1T/128/2011 zo dňa 08.12.2011 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/12/2012 zo dňa 26.03.2012, právoplatným dňa 26.03.2012, bol odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. V zmysle výkladového ustanovenia § 127 ods. 12 Trestného zákona sa viacerými osobami na účely Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby. Ide teda o tri a viac osôb, avšak maximálny počet osôb obmedzený nie je. Z uvedeného teda vyplýva záver, podľa ktorého, aby išlo o spáchanie trestného činu na viacerých osobách závažnejším spôsobom konania v zmysle § 138 písm. j) Trestného zákona, musia byť daným trestným činom dotknuté najmenej tri osoby, pri tom podmienkou nie je, aby boli súčasne prítomné, k čomu aj v tomto konkrétnom prípade došlo.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle. Svojím konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, na nakladanie s ktorými nemal obžalovaný príslušné povolenie a záujem spoločnosti na ochrane pred nekontrolovaným šírením omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov. Obžalovaný v tomto smere záujmy spoločnosti nerešpektoval.

Následne bolo vykonané dokazovanie k výroku o treste a ochranného opatrenia.

Zo znaleckého posudku č. 10/2015 a č. 19/2015 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria znalcov W.. M. Š. F. W.. W. L. vyplynulo, že obžalovaný v čase skutku netrpel duševnou poruchou v zmysle psychózy a v čase spáchania činu mohol rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať, pričom ovládacie schopnosti boli vzhľadom k pozitívnemu pervitínu znížené v malej, forenzne nepodstatnej. Rozpoznávacie schopnosti neboli zmenené, t. j. boli zachované v plnom rozsahu. Bola u neho zistená prítomnosť plne rozvinutej, t. j. telesnej a psychickej závislosti od stimulácií - pervitínu. Okrem uvedenej závislosti znalci u neho zistili prítomnosť ľahkého organického psychosyndrómu, ktorý vznikol následkom požívania drog k koincidencii s poškodením mozgu pri aktívnom boxe. Vzhľadom na to, že obvinený nebol doposiaľ nikdy psychiatricky liečený, považujú znalci za vhodné uloženie ochranného opatrenia a to ochrannej protitoxikomanickej liečby ústavnou formou, ktorej absolvovanie by mohlo znížiť riziko opakovanie protispoločenských aktivít.

Podľa registra priestupkov obžalovaný má osem záznamov v registri priestupkov.

Podľa odpisu z registra obžalovaný bol obžalovaný doposiaľ trikrát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 1T/128/2011 zo dňa 08.12.2011 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/12/2012 zo dňa 26.03.2012, právoplatným dňa 26.03.2012, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Trnava dňa 08.08.2014, sp. zn. 2Pp/91/14, so skúšobnou dobou 3 roky.

* * * * *

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd identifikoval dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa priznal ku skutku v podobe vyhlásenia viny za spáchaný skutok na svoje konanie oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Oľutovanie skutku vyplýva z vyjadrenia obžalovaného v rámci záverečnej reči a práva posledného slova ako aj z písomného vyjadrenia obžalovaného, ktoré prečítal jeho obhajca v rámci svojej záverečnej reči. Súčasne súd v dôsledku prijatého vyhlásenia o vine priznal obžalovanému ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Trestného zákona]. Po prijatí vyhlásenia o vine nebolo potrebné, aby súd vykonával rozsiahle dokazovanie k výroku o vine, čo napomohlo súdu pri rozhodovaní a preto súd obžalovanému priznal i uvedenú poľahčujúcu okolnosť. Poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života [§ 36 písm. j) Trestného zákona], súd nepriznal obžalovanému vzhľadom na osem priestupkov, ale najmä vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti ako recidivista v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. U obžalovaného súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Okolnosť, že obžalovaný spáchal opätovne zločin, je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (§ 38 ods. 1 Trestného zákona) a je zákonným znakom trestného

činu podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a preto na uvedenú okolnosť súd neprihliadol. Trestný zákon ustanovuje v § 172 ods. 2 za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi trest odňatia slobody 10 rokov ž 15 rokov. Vzhľadom na uvedenú trestnú sadzbu u obžalovaného iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody neprichádzal do úvahy. Avšak pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Pri úvahách o výške trestu zohľadnil súd najmä existenciu a prevahu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného, neexistenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti, špeciálnu recidívu obžalovaného (za drogovú trestnú činnosť bol už odsúdený) a doterajšiu rozhodovaciu činnosť senátu 1T tunajšieho súdu v obdobných drogových trestných kauzách, v ktorých súd prejednával a rozhodoval o obzvlášť závažných zločinov nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona. Ide o kauzy vedené pod 1T/135/2011, 1T/186/2011, 1T/190/2011, 1T/76/2012, 1T/132/2012. Z uvedených prejednaných a rozhodnutých prípadov vyplýva záver, že v prípadoch, keď páchatelia popierali spáchanie trestnej činnosti a na základe zákonne vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní bola ich vina za držanie, prechovávanie a predaj drog preukázaná, súd ukladal nepodmienečné tresty na dolnej, resp. pri dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 2 Trestného zákona (rozsudky tunajšieho súdu vo veci 1T/190/2011, 1T/186/2011 a 1T/76/2012). V obdobných prípadoch (1T/135/2011 a 1T/132/2012) súd páchatelom aplikoval mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody (i keď im dílerstvo bolo preukázané) z dôvodu, že v čase spáchania skutku boli vo veku blízkeho veku mladistvých. Naopak v prípadoch drogovej trestnej činnosti, ak páchatelia neboli odsúdení pre drogovú trestnú činnosť spojenú s dílerstvom, ale „len“ za zadovažovanie a prechovávanie drog, súd ukladal nepodmienečné tresty odňatia slobody mimoriadne znížené na najnižšiu možnú spodnú hranicu 5 rokov (§ 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona). V prípade obžalovaného V. Š. v kontexte uvedenej rozhodovacej praxe tunajšieho súdu súd dospel k záveru, že nemožno uložiť rovnakú výmeru trestu odňatia slobody (10 resp. 11 rokov) obžalovanému, ktorý sa priznal ku skutku, oľutoval svoj konanie a má dve poľahčujúce okolnosti, ako páchatelom rovnakej trestnej činnosti, ktorí popierali svoju vinu a boli odsúdení na nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 10, resp. 11 rokov. Na strane druhej obžalovanému nemožno mimoriadne znížiť výmeru trestu odňatia slobody až na maximálnu možnú mieru, nakoľko u obžalovaného ide o špeciálnu recidívu drogovej trestnej činnosti, za ktorú už bol v minulosti odsúdený, ktorá bola spojená s pomocou pri neoprávnenom predaji, výmene a prechovávaní psychotropnej látky. V prípade obžalovaného nejde o osobu blízku veku mladistvých, kde by vek mal vplyv na jeho rozumovú a alebo vôľovú spôsobilosť. Na základe týchto úvah senátu tunajšieho súdu dospel k záveru, že je dôvodné a zákonné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody mimoriadne znížený podľa § 3 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 9 rokov, ktorý zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatela, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Vzhľadom na recidívu obžalovaného, ktorý bol za takýto čin v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, súd nie je toho názoru, že je priestor na ďalšie zníženie trestu odňatia slobody. Súd dospel k záveru, že nie sú naplnené podmienky na zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia ako to má na mysli ustanovenie § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a náprava obžalovaného bude lepšie zabezpečená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, teda miernejším, stupňom stráženia. Keďže obžalovaný bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin, súd obligatórne uložil obžalovanému ochranný dohľad nad jeho správaním po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pričom povinnosťou obžalovaného bude počas trvania ochranného dohľadu spolupracovať s probačným úradníkom súdu (nielen tunajšieho súdu, ale ktoréhokoľvek súdu v obvode, ktorého bude po prepustení z výkonu trestu bývať), hlásiť sa mu v intervaloch ním určených a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať, čo má pomôcť vytvoriť predpoklady, aby sa po výkone trestu obžalovaný úspešne zaradil do spoločnosti. Znalci W.. M. Š. F. W.. W. L. konštatovali vo svojom znaleckom posudku u obžalovaného prítomnosť plne rozvinutej, t. j. telesnej a psychickej, závislosti od stimulácií - pervitínu, ktorú obžalovaný nepopiera a uvedomuje si ju. Súd ukladal obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie, nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky - pervitínu a znalci z odboru psychiatrie navrhli obžalovanému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie. S odporúčaním znalcov na uloženie ochranného liečenia ústavnou formou sa senát tunajšieho súdu nestotožnil. Počas výkonu väzby a výkonu trestu obžalovaný bude v nútenej abstinencii. Zo súdnej praxe má senát vedomosť, že nástup na ústavnú protitoxikomanickú liečbu sa u odsúdených osôb počíta v podmienkach väznenstva v Slovenskej republike nie na dni, týždne alebo mesiace, ale na roky. V praxi sa realizujú ústavné liečby pred termínom na podmienečné prepustenie z

výkonu trestu alebo pred skončením výkonu trestu. Takýto dlhý časový odstup od uloženia ochranného liečenia po jeho nástup nie je podľa názoru súdu akceptovateľný, pretože nevytvára žiadne podmienky na liečenie obžalovaného a počas výkonu trestu je ponechaný sám na seba a účel ochranného liečenia tak môže byť zmarený. Naopak ambulantná forma liečby je v podmienkach výkonu trestu dostupnejšia a môže nastúpiť v oveľa kratšom časovom úseku po jej nariadení, čím sa účel ochranného liečenia môže naplniť. Vzhľadom na uvedené súd uložil obžalovanému ambulantnú formu liečenia.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.